

Nr. 1 • mars 2018

Årgang 94

Ilen Menighetsblad

www.ilen.kirken.trondheim.no

Menighetsbladets rose

Svært mange som har deltatt i menighetens arbeid, kjenner **Halvor Nordtømme** (81) fra Trolla. Han kom inn i Menighetsrådet allerede i 2002 og der valgte han diakoni som sitt «spesialfelt». Som medlem av Diakoniutvalget har han satt dype spor etter seg. Vi opplever at diakoni virkelig betyr mye for ham. I Ilen favner dette alt fra besøkstjeneste til ungdomsarbeid, fra fasteaksjon sammen med konfirmanter og til turer for menighetens pensjonister. Vi må heller ikke glemme menighetens Hyggestund hvor 6. klassinger fra Ila skole deltar. Å skape kontakt mellom unge og eldre er viktig for Halvor.

Om det diakonale arbeidet i Ilen menighet, sa han ofte at dette er evangelienes ord om nestekjærlighet i praksis. Han utdypet dette gjerne med ord som inkluderende fellesskap, vern om skaperverket og kamp for rettferdighet. Nestekjærligheten bør være grunnleggende i all vår aktivitet!

Han skriver selv i en artikkel i et tidligere menighetsblad: *For at diakoni skal bli et tilbud til alle i menigheten, trengs det innsats på forskjellige områder, til forskjellige aldersgrupper og i forskjellige aktiviteter. Hovedmålet må være å styrke menighetens*

diakonale holdning og handling. Halvor har et viktig budskap til oss!

Halvor har også i en årrekke vært trofast utbringer av menighetsbladet vårt. Fire ganger i året, uansett vær og føre, har bladet vårt kommet frem til postkassene i

Trolla. **Takk!**

I nærmiljøet i Trolla har han også satt spor. Han og kona Randi var en av de første som på slutten av sekstitallet, bygde hus i den nye bydelen. Raskt kom de med i det lokale samarbeidet og som formann i idrettslaget, for eksempel, var han spesielt opptatt av barne- og ungdomsidretten. Han er også støttemedlem i Krigsseilerforeningen og han er medlem i Odd Fellow. Han har fortalt: «De har begge gitt viktige impulser til mitt diakonale engasjement».

Overskriften; *Nestekjærlighet i praksis*, er lett å bruke i denne sammenhengen. Det er derfor med glede vi nå overrekker Rosen til nettopp deg Halvor.

Gratulerer!

Bydelen vår er velsignet med mange «ja-mennesker». Vi i redaksjonen har fått og får innspill om navn på slike. Kjenner du noen som gjør andre særlig glad, det i en eller annen sammenheng, ikke nøl med å ta kontakt med oss. Obs! Kriteriene er ikke knyttet kun til kirka.

Kjære iling

Nytt nummer 2018. En liten gruppe interesserte, men ingen redaktør. Midt i februar tok Mikaela og Sissel grep. Den gamle redaksjonen har lagt solid til rette for fortsettelse. Vi kunne begynne der de slapp. Stor takk til Edel Lundemo og hennes team for den jobben de har gjort i en generasjon. Et kvalitetsblad det skal bli vanskelig å etterfølge.

Vi vil foreløpig fortsette med å trykke opp 4000 blad. Det kom inn ca. kr 20 000 i blad-gaver i november og desember. Trykkeutgifter beløper seg på ca. kr. 93 000. Annonse-inntekter utgjør ca. 24 000,-. Ca. 40 personer får bladet tilsendt i posten. Det blir en utgiftspost på ca. 1 200,-

Som dere forstår, er vi fortsatt avhengig av pengegaver for å få utgitt bladet. Takk til enhver som ønsker at Ilen menighetsblad skal leve videre og gir sin skjerv.

Vi takker alle frivillige bladbærere. Dere gjør en god jobb, som vi er avhengig av og takknemlig for. Vi trenger flere, så vil du hjelpe oss, ta kontakt med menighetsbladets redaksjon.

Med vennlig hilsen Sissel Statle og Mikaela V. Rønstad

REDAKSJONEN

Mikaela V. Rønstad: 959 77 968, mvronstad@gmail.com

Sissel Statle: 472 59 045, sstatle@online.no

Tore How: 452 82 747, torehow@broadpark.no

Marthe S. Berg, fotograf: 476 77 841

Forside: Forside Den unge Kristus av Henrik Sørensen @ Holmsbu Billedgalleri-Drammens Museum

INNHold

Menighetsbladets rose.....	2	Flyktningen som ble hjelpearbeider...	24
Kjære Iling	3	Hva skjer?	26
Påskeandakt Biskopen	4	Velkommen til kirke.....	27
Påskeandakt Prost	6	Ilen kirkes Claus Jensen-orgel	
Budbringeren i bakken.....	8	(1889) nå under restaurering	28
Fremtiden for Ilen Menighet.....	10	Slekters gang	30
Brev til menighetens lesere.....	15	Ord med på veien	31
Skisøndag Fjellseter Kapell	17	Minneord Anne Marie Bergitte Berge	32
Der ingen kunne tro at noe kunne gro	18	Offer/gaver.....	34
Barn og unge i Ilen Menighet	20	Ilen Menighetskontor	38
Guds underfundige kirke.....	21	Ilen Frivillighetssentral	39
Trondheim Handbell Ensemble	23	Ut på tur	40

Evighetens soloppgang

Kvinnene som var på vei til graven i hagen en tidlig morgen, bar på sorgen over en venn. Men det var noe mer: Det var en drøm og et håp som var falt i grus. Alt var over. De hadde vært der da Jesus døde. De hadde vært her da Josef fra Arimatea hadde fått ham gravlagt, de var her nå.

De søkte han som var død og begravet. De fant ham ikke. De skulle finne en annen. De hadde stått nærmest og sett at Jesus døde, at livet hadde ebbet ut. Kvinnene fikk se og snakke med engelen, og ble skrekkslagne og glade budbringerne til disiplene. Det var godt at de også fikk møte forandringen. Kanskje hadde noen av dem skjønt mer av hvem Jesus var, enn de tolv disiplene hadde? Noen små fortellinger kan tyde på det.

Det er når det er som mørkest, at morgenen gryr. I mørket, i det stille, gjenoppretter Gud livet. Da sollyset flommet over gravhagen denne påskemorgenen, lyste den på en liten flekk av jorda hvor det har hendt ting som for alltid forandrer verden. Det var evighetens soloppgang.

Der det ikke lenger var håp, skjedde det noe nytt, noe skremmende annerledes. Det utrolige inntraff, det som var altfor usannsynlig til å være sant. Det skal ikke gå an. Guds rike har brutt inn – sprengt seg inn i denne verden med alle dens begrensninger. Oppstandelsen setter alle liv og alt liv inn i et perspektiv som ligger utenfor vår fatteevne.

Vi må fremdeles leve og kjempe med døden. Påskehendelsen gjør noe med vår sorg, med våre liv og våre håp: Da Jesus stod opp fra de døde, satte han en grense for døden og de krefter som vil ødelegge livet. Det har konsekvenser langt ut over den første påskemorgen. Evighetens soloppgang som skjedde denne tidlige morgenen endrer vårt forhold til døden. Den samme evighetens soloppgang går opp også over våre liv, og sender lys helt inn til der vi strever med våre sorger og vår tvil og tro. Vårt liv og vår død blir aldri det samme mer. Verden blir aldri mer den samme mer: For evigheten har brutt seg inn i tida.

Der håpløsheten er, skaper Gud håpet i hjertene våre.

I vår fragmenterte, oppstykket og urolige verden hvor vi leter etter mening og sammenheng, kommer Jesus og hjelper oss å sette bitene av våre liv sammen. Jesus møter oss her og nå, og gir oss tilbake det håpet som vi trodde var tapt. Vi lever i forsoningens og nyskapsens tid – for kjærligheten har vist seg å være sterkere enn døden. Kjærligheten har seiret. Den har et navn og et ansikt: Jesus Kristus, den oppståtte.

*Han stod opp før dagen demret;
Utav natt brøt lyset fram.
Kristus lever, han har seiret;
Evig lever vi med ham.
Han er her og han vil skape
Liv der natt og mørke bor.
Kristus lever, vi skal bære
Herrens seierstegn på jord.*

*T.John Bell/Sven Aasmundstveit.
(Salmeboka, nr 214)*

God påskefeiring!

*(du kan lese mer f.eks i Lukasevangeliet.
kap 22-24)*

Hvorfor feirer vi påske?

Påskeandakt

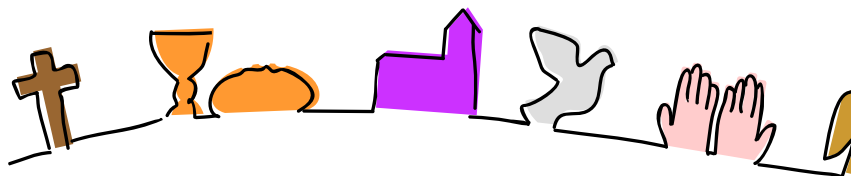
«En dansk student banket på døra til lesesalen. Var det ikke åpent i dag? Han kunne ikke skjønne hvorfor. Så fikk han øye på skiltet hvor det stod: «Åpningstider i påsken.» Det var skjærtorsdag.»
Denne fortellingen stod å lese i en Osloavis for en tid siden.

Nå vil jeg tro de fleste av oss har fått med seg at påske innebærer etterlengtede fridager. De går vi nødig glipp av! Men skribenten rører ved annet tema: Hvorfor feirer vi egentlig påske? Dette er kunnskap som ikke uten videre sitter i ryggmargen hos alle. Det er ikke så sjelden vi som kirkelige ansatte må forklare overfor unge håpefulle hva som skjuler seg bak navnene på dagene i påsken: «Nei, skjærtorsdag handler IKKE om å skjære! Skjærtorsdag har fått navnet av «skjær» som betyr ren. Det er fordi Jesus vasket disiplenes føtter denne kvelden. Langfredag har fått navnet fordi den var den lengste og mest smertefulle dagen i Jesu liv. Og påskemorgen stod han opp fra graven. Palmesøndag ble Jesus møtt med heiarop og mennesker som viftet med palmegreiner.» Å formidle denne form for kunnskap er noe vi gjerne gjør. Men altså: Det er ikke lenger selvsagt at alle nordmenn vet hvorfor vi feirer påske.

Men hvor ligger egentlig påskens relevans for oss? Og da tenker jeg på relevans utover fridagene, påskefjellet og det å spise opp godteriet vi har kjøpt for kr 2,90 per hekto.

Påsken er relevant fordi den berører et tema som kanskje er ett av de siste gjenlevende tabu i vår tid, og som vi helst ikke snakker om: Vår egen død. Et begredelig tema, naturligvis. Men relevant som bare det, – vi skal jo alle dø.

Noen ganger kjenner vi på dødskreftene lenge før vi er på gravens rand. Kreftene kan herje på innsiden av våre hjerter. For mange er dette stedet der håpet er dødt og lyset har sluknet. Der skuffelsen rår. Dødskraften har mange ansikter. Og sorg trenger ikke å ha sitt opphav i en kjær sin død. Sorg livnærer seg fra alt som dør. Håp, kjærlighet, mening, alle de ubesvarte spørsmålene.

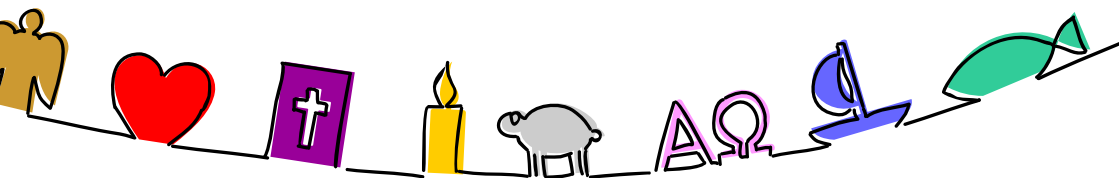

Påskens store tema handler om motkraft. Motkraft mot dødskreftenes herjinger. Påskens fortelling sier at lyset kom fra det stedet vi ventet det minst. Ikke fra himmelen, men fra dødsriket, fra Jesu grav, uventet, uforståelig, uforklarlig. Påsken er fortellingen om en tom grav når alt håp er ute.

Mange av oss forbinder påske med Grundtvigs salme: «Påskemorgen slukker sorgen.» Vi vet bedre. Sorgen slukkes ikke med påskemorgen. Vi er nødt til å kjenne på den så lenge vi lever her på jorden. Men salmen er en sang om håp. Håpet om det

som skjer med oss når vi har nådd målet med våre liv og fullført våre livsløp. Om det evige livet og de dødes oppstandelse. På samme måte som naturen våkner til liv igjen hver vår selv om alt ser dødt ut, slik skal heller ikke døden ha det siste ordet over menneskene, sier påskens fortelling. Dette håpet er verdt en salme.

Den danske studenten måtte sikkert gå hjem med uforrettet sak, uten å forstå hvorfor lesesalen var stengt. Og påske kan aldri trumfe jula i konkurransen om det norske folks bevissthet, heller. Men påskens relevans blir ikke mindre av den grunn.

Om hestehov *Tussilago farfara*.

Tekst og foto:
Trond Arnesen
(ILU, NTNU)

Budbringeren i bakken

Det er kan være sist i februar. Etter en mildperiode dukker årets første blomst opp i en snøfri, leiret vegskråning. Bustete, lysende gul og bladløs ... bortsett fra noen skjellaktige småblad. En liten gutt finner den enslige blomsten og i en varm barneneve bærer han den heim til mor og far som kan glede seg med barnet og fryde seg over den vesle, vakre, vårlige budbringer. Der står den og lyser i et eggeglass i vinduet noen dager, til den strekker seg og blomsterhodet fylles med hvite hår. Bare et par-tre uker seinere kan bakkene være gylne av hestehov.

Leirfivel, leirgull og leirkall er vanlige navn på arten i Trøndelag. Alle disse har med vekstforhold å gjøre; den trives utmerket på leire. På Østlandet har den også blitt kalt tælablom og blomstrer gjerne svært tidlig, før tela går. Under bakken fins et omfattende nett av jordstengler med blomsterkopper som var klare allerede sommeren før. Det skal være registrert opp til 170 m utløpere med 3000 knopper under 1 m² jord. Stenglene lagrer vann og næring som gir blomstene kraft til å skyte opp tidlig.

Stoffomsetningen bidrar i tillegg til å utvikle varme slik at planten ikke blir frostskadd og til og med kan komme opp gjennom snøen. Denne økologiske tilpassinga sikrer den god plass og mye lys lenge før andre arter kommer.

Arten hører til i korgplantefamilien og blomsten er egentlig ei samling (ei korg) med mange tungforma, små blomster, slik vi også ser hos svever og løvetann. På slutten av blomstringa kommer de store bladene fram og utover sommeren kan de fylle hele vegskråninger. Bladformen kan minne om et hovavtrykk og dette forklarer det offisielle navnet. Bladene har også bidratt til navn som leirblekke (blekke=blad) og leirkåpe. Det hendte at folk ikke visste at blomst og blad hørte sammen og så ga dem forskjellig navn. I bladene skjer nå fotosyntesen og sukker fra denne og mineraler fra grunnvannet lagres i jordstenglene. Nye knopper utvikles, klare for blomstring neste vår.

Hestehov har lang tradisjon som medisinsplante; 400 f.Kr. nevnes den av Hippo-

Botanikk

krates. Den ble mest brukt som slimløsende, mot hoste og mot astma, gjerne tørka og brukt i te eller sigaretter. Fra 60-tallet kan jeg huske en eldre, astmatisk kamerat som fikk lov til å røyke slike astmasigaretter. Han ble ansett som heldig

Det er ikke anbefalt behandling i dag. Forskning har også vist at arten inneholder giftige alkaloider som kan skade lever og gi kreft, i alle fall ved intens bruk. Den medisinske tradisjonen forklarer det latinske slektsnavnet *Tussilago*: *tussis* (lat.) = hoste (jf. hostesafta Tuxi), *agera* (lat.) = drive (bort). *Farfara* kan stamme fra ei elv nord for Roma eller fra *far* (lat.) = mel, kanskje fordi bladene har små hår og ser litt støvete ut?

Hans Børli fanger vårlyset og gullet i nyss snøfrie bakker i et lite dikt fra 1960. Vi er mange som er glad i denne planten. Blant dem er Edel Lundemo som takket av som redaktør for Menighetsbladet før jul. Hun ønsket seg hestehov og det får hun med en inderlig takk for mange års innsats! God vår til Edel! God vår til alle!

Hestehov

Våren har dyppet
vingen i solefallet i kveld.

Sel det har dryppet
gulldrøpp i gustne bakkehell ...

Tussilago farfara av Jacob Sturm,
Wikimedia commons

Hestehovblad, Foto Bogdan, Wikimedia commons

Fremtiden for Ilen menighet

Mine tanker omkring eventuell sammenslåing av Ilen sokn og NDVF sokn.

I den senere tid er det flere som har uttrykt bekymring for Ilen menighets fremtid. Noe av bekymringen skyldes kanskje min artikkel i Menighetsbladet nr. 4 – 2017 som omtalte forslaget fra Kirkelig fellesråd i Trondheim, KfiT, og analyseteamet til PricewaterhouseCoopers, PwC. Dette vil jeg komme tilbake til nedenfor.

KfiT har vedtatt en «Mål- og strategiplan» med et ambisiøst mål om at «vi sammen skal øke oppslutningen om kirkelivet i Trondheim og styrke Trondheim som kirkelig tyngdepunkt». De siste årene har f.eks. medlemsandel og oppmøte til gudstjenester vist en nedadgående tendens. Dersom trenden i medlemsandel fortsetter som de siste 5–10 årene, vil mindre enn halvparten av innbyggerne i Trondheim være medlem av Den norske kirke om 15–20 år. I tillegg er det en sterk nedgang i andelen av befolkningen som døpes og som inngår ekteskap i kirken. Dette er en alvorlig utvikling.

Fellesrådet prøver å stimulere til å snu denne utviklingen gjennom en rekke tiltak. Her nevnes satsing på diakonalt arbeid, undervisning, kommunikasjon og markedsføring samt gudstjeneste-utvikling overfor nye grupper. Dette arbeidet krever omfattende kompetanse, ressurser og god ledelse lokalt i soknene. En av strategiene for å nå disse målene er derfor

en gjennomgang av hensiktsmessigheten med dagens soknestructur. KfiT har tidligere fastslått at rådet prinsipielt mener at menighetsgrenser kan endres slik at det blir færre og større menigheter, for å unngå at en på sikt vil mangle ressurser og ressurspersoner. Det er ikke alltid lett å rekruttere dyktige medlemmer til de enkelte menighetsråd! Valgdeltakelsen er også meget dårlig.

Nidaros bispedømmeråd gjorde følgende vedtak i 2013:

1. Nidaros bispedømmeråd er opptatt av at soknene til enhver tid er organisert på en hensiktsmessig måte. Forhold som har betydning for soknestructuren, endrer seg over tid. Med visse mellomrom er det derfor grunn til å foreta en strategisk vurdering av antallet sokn.
2. Menighetsråd/fellesråd i bispedømmet oppfordres til å drøfte spørsmålet om soknestructur i sitt nærrområde. Dersom spørsmålet anses aktuelt å arbeide mer med, er det naturlig å starte en prosess sammen med nærliggende menigheter for å komme fram til omforente forslag.

Ovennevnte er noe av bakgrunnen for at prosesser med endring av soknestructurer er startet. Jeg vil gjenta (se MB 4 – 2017) noe av det KfiT og PwC har foreslått i

sitt arbeidsdokumentet fra 2017: «Bytting, demografi og samfunnsendring – og en kirke i endring»:

«Ilen er en liten menighet plassert mellom Sverresborg i vest og Nidaros domkirke og Vår Frue kirke menighet (NDVF) i øst. På begge sider er grensene vanskelig å sette absolutt. I tillegg er Sverresborg menighet av moderat størrelse. Det foreslås derfor å dele Ilen mellom Sverresborg og NDVF, hvor Ilen kirke legges i NDVF. Foreslått grense mellom Sverresborg og NDVF er Schnitlers vei, slik at midtre og øvre deler av Steinberget/Sverresli tilfaller Sverresborg sammen med Fagerlia og Hammersborg.»

Videre i arbeidsdokumentet står det følgende:

«Som nevnt tidligere foreslås deler av Ilen lagt til NDVF, og at Ilen kirke inngår i det nye NDVF. NDVF mangler i dag en typisk soknekirke siden Nidarosdomen er en storskala seremonikirke mens Vår Frue kirke brukes av Bymisjonens prosjekt. Ilen kirke kan dermed fylle et hull i et integrert tjenestetilbud i Midtbyen, en rolle Salem delvis dekker i dag – men da utenfor Den norske kirke.»

(Uthevelser av undertegnede.)

Som konklusjon på forslagene i arbeidsdokumentet, er det for Ilen menighetsråd ikke mulig å komme til et annet resultat enn at Ilen sokn foreslås lagt ned og deretter inngår i de to soknene som skal hete Sverresborg og NDVF. Det foreslås at Sverresborg overtar en del av Ilen og at NDVF overtar resten. Det er selvsagt all grunn til å tro at i så fall vil Ilen som menighet opphøre å eksistere!

Ilen menighetsråd verken kan eller vil godta et slikt resultat av omorganisering av soknene i Trondheim. Ilen sokn er ikke motstander av reorganisering av soknestrukturen i Trondheim, men aksepterer ikke å bli «utradert».

Til slutt nevnes at Ilen menighetsråd, i første omgang, har tatt initiativ til å undersøke muligheten for sammenslåing av Ilen og NDVF (eventuelt med noe justering av soknens yttergrenser). Min mening er at «Ilen» heller ikke må forsvinne som menighetsnavn – det er viktig å ta vare på tradisjonene!

Etter denne ganske lange innledningen som jeg håper har kastet litt lys over dagens situasjon, vil jeg i fortsettelsen dele noen av mine tanker med dere, kjære lesere.

Noen tanker vedrørende Nidarosdomen:

Nidarosdomen er Norges nasjonalhelligdom. Kirken er en utpreget seremoni- og konsertkirke, som benyttes til en lang rekke høytidelige arrangementer i nasjonal og ellers i offentlig regi. I tillegg er Nidarosdomen en formidabel turistmagnet av stor nasjonal verdi. Kirken mottar besøkende fra nær sagt hele verden – året rundt. Nidarosdomens renommé som pilegrims-mål er kjent over store deler av Europa. Meget sterke musikalske krefter er tilknyttet kirken – ikke minst når det gjelder kor. Det er ingen tvil om at Nidarosdomen er Norges viktigste kirke og for Trondheim en byovergripende kirke. Til gudstjeneste og andre arrangementer i kirken kommer det deltakere fra hele byen og fra området rundt. Dette betyr at Nidarosdomen ikke

er en typisk menighets- eller sokne-kirke med lokal forankring.

For å drive en slik kulturinstitusjon, kreves en vesentlig bemanning for å ivareta de ulike funksjoner som kirken har. I den sammenhengen bør det vurderes hvor stor bemanningen må være, og i disse «ressurs-sparetider» for kirken generelt, må det påregnes at innstramming må til. Det er, etter mitt syn, ikke på noen måte opplagt at den nåværende bemanning videreføres. Når det er sagt, så må selvsagt bemanningen være slik at Nidarosdomen kan ivareta samfunnets behov og ønsker.

Noen tanker vedrørende

Vår Frue kirke:

Vår Frue kirke var nok tidligere sett på som en menighets- eller sokne-kirke. Imidlertid har kirkens funksjon nå – stort sett – blitt en helt annen: Kirken er blitt «Bymisjonskirken», kirken for de som, av ulike årsaker, sliter med tilværelsen. Bymisjonen

gjør en formidabel innsats for de som trenger hjelp i livet sitt, og Vår Frue kirke er sterkt preget av dette arbeidet. Det betyr at kirken ikke lenger kan betraktes som en ordinær menighets- eller soknekirke, men en havn for mennesker som trenger hjelp i det daglige.

For å drive kirken, kreves selvsagt en bemanning som må tilpasses behovet. Også i dette tilfellet må det påregnes en viss innstramming for å imøtekomme den rådende økonomiske situasjonen.

Bemanningsbehov for de to kirkene og et felles sokn:

Slik jeg ser det, er det to mulige modeller for å drive de to ovennevnte kirkene som «spesielle institusjoner»: Enten en felles bemanning for begge eller to atskilte staber som driver hver sin kirke.

Slik det er i dag, disponerer NDVF totalt 21 (100%) stillinger, mens Ilen sokn har totalt 3,15 (100%) stillinger, og det sier seg

selv at det siste er alt for lite. Jeg kan tenke meg at Nidarosdomen og Vår Frue kirke, som «spesielle institusjoner», ender opp med en stab på totalt maksimalt 16 stillinger, og det sammenslåtte soknet ender opp med minst 7 stillinger (2 prester, 1 organist, 1 menighetspedagog, 2 diakoner og 1 menighetsforvalter – alle i 100% stilling). Det betyr at det i forslaget ligger en innsparing på minst 1 stilling, som kanskje er for lite, i lys av dagens økonomiske situasjon. Det er i alle fall meget viktig at et felles sokn har et menighetskontor som er åpent mandag–fredag.

Noen tanker vedrørende Ilen kirke:

Ilen kirke – fra 1889 – foreslås som soknekirke i det felles soknet. Kapasiteten ved normal bruk er 310 personer, mens kapasiteten ved spesielle anledninger er 600 personer. Kirke-stua (i kirkens underetasje) har plass til 50 personer. Ilen kirke er av ideell størrelse for et sammenslått sokn, og kirken er kjent som en flott konsertkirke. Kirken er i tillegg en velprosjonert, vakker kirke med et historisk sett meget verdifullt Claus Jensen-orgel, som er planlagt fullrestaurert i løpet av 2018. Menig-heten har også et tilnærmet originalt umontert mindre Claus Jensen-orgel fra 1885, som er planlagt restaurert og benyttet som kororgel i kirken. Det er uttrykt ønske om å benytte kirken også som kultur- og ungdomskirke. Det er ganske gode parkeringsmuligheter for kirkesøkende på kirkens område, noe som er viktig for bevegelsehemmede.

Noen tanker vedrørende soknegrensene:

En reorganisering av soknene i sentrum, kan muligens resultere i «Ilen/Sentrum vest sokn» (Ilen og NDVF) med Ilen kirke

som soknekirke og «Lademoen/Sentrum øst sokn» (Bakklandet, Lademoen og Lade) med Lademoen kirke som soknekirke.

Soknegrensene for Ilen/Sentrum vest kan f.eks. være Nidelven fra fjorden til Elgeseter bru, Elgeseter gate/Holtermanns vei til Byporten, Stavne bru, Nidelven fra Stavne bru til Sluppen bru, Osloveien, Breidablikkveien, Byåsveien, Fridtjof Nansens vei, Roald Amundsens vei til Ilabekken, Ilabekken til Theisendammen, videre Ilavassdraget til Kobberdammen, Tømmerdal, Trollavassdraget inklusive Trolle. Det betyr at Ilen/Sentrum vest i så fall, stort sett, vil omfatte Ila skolekrets og gamle Kalvskinnets skolekrets. NB! Vedrørende soknegrensen mot vest er jeg slett ikke fremmed for å beholde den slik den er i dag, dvs. at vi ikke gir fra oss noe til Sverresborg. Men, det kan jo tenkes at for å få noe, må en også være villig til å gi noe!

Med ovennevnte soknegrenser vil, i tillegg til Nidarosdomen og Vår Frue kirke, følgende kirker/kapell ligge i soknet: Ilen kirke, Stavne kapell, Hospitalskirken og Tilfredshet kapell. Fjellseter kapell har tidligere vært knyttet til Ilen sokn/menighet, men det kan kanskje være naturlig at kapellet knyttes til Sverresborg sokn/menighet.

Den nåværende soknegrensen for Ilen menighet mot øst, går like øst for Ilen kirke slik at kirken ligger i utkanten av soknet. En utvidelse av Ilen sokn mot øst fremstår som naturlig – ikke minst fordi det på Ila skole i dag går barn fra både Sanden og Hospitalsløkkan samt Kalvskinnets Øya, altså gamle Kalvskinnets skolekrets.

Menighetsarbeidet i et eventuelt Ilen/Sentrum vest sokn bør primært knyttes til Ilen kirke som menighets-/soknekirke med Kirkestua og Ilen menighetshus med møterom og menighetssal.

Noen tanker vedrørende nytenkning:

Som det fremgår av foranstående er min visjon at Nidarosdomen og Vår Frue kirke skilles ut som egne, selvstendige kirker – enten med felles stab eller med hver sin stab. Videre bør NDVF sokn splittes opp – jfr. forslaget til soknegrense for et eventuelt Ilen/Sentrum vest sokn. Uten å tenke nytt, har jeg liten tro på endringer i soknestrukturen og liten tro på effektivisering innen kirken.

Eventuelle ulikheter mellom de to menighetene i Ilen og NDVF bør ikke på noen måte stå i veien for en eventuell

sammenslåing: Tvert imot – ulikheter bør bli en berikelse for et eventuelt fellesskap! Når det er sagt, synes det som om NDVF har mindre tradisjonell menighetsaktivitet – skal en dømme etter det som står på menighetens nettsider. Jeg tror derfor at Ilen har mye å tilføre NDVF! Etter min mening er demografien (læren om befolkningens sammen-setning, størrelse og utvikling – basert på statistikk) knyttet til de to soknene, av liten eller ingen interesse ved en eventuell sammenslåing. Vilje til samarbeid innenfor en eventuell ny soknestruktur, kombinert med kreativitet, åpenhet og vilje til å lære av andre i menighetsarbeidet, er langt viktigere!

Avslutningsvis vil jeg bemerke at fordeler med eventuelle endringer av soknegrenser, kan være vanskelig å vurdere fullt ut. Engasjementet i menigheten/soknet er selvsagt av stor betydning for de vedtak som skal fattes. Menighetsrådet må selvsagt lytte til sin menighet!

Når det er sagt, så presiseres at den enkelte menighet/det enkelte sokn har full anledning til å si nei til endringer. Det er bare bispedømmerådet som kan overprøve menighetens/soknets vedtak. Så vidt vites, er det ikke aktuelt med den nåværende sammensetningen av bispedømmerådet i Nidaros. Rådet har, etter det jeg har fått opplyst, bestemt at det ikke vil «kjøre over» menigheten/soknet.

Til slutt: Engasjement er viktig! Derfor, ta kontakt med undertegnede eller menighetskontoret dersom du «brenner» for noe i sakens anledning!

Brev til menighetens lesere

Om jeg ikke er trønder, er jeg som dere svært glad i Ilen kirke og for alt som lykkes i menigheten og bydelen vår. Ila er bra! Trondheim er anerkjent som kunnskapsbyen, har landets største universitet, og næringslivet blomstrer. Olav Tryggvason, Olav den hellige og Nidarosdomen er vår stolte, kristne arv.

Men hvor befinner det kristne fellesskapet i Ilen menighet seg?

Ilen kirke er storslått. Den er nyoppusset med plass til minst 500 personer. Men bruker vi kirken vår, eller er den bare et symbol på noe forhistorisk, som ikke har aktualitet i vår hverdag? Den står jo der, og vi kan glede oss over den uten å engasjere oss. Noen tar vare på den, tror vi. Men er det så selvsagt? Noen: Det er vi som bor her.

Har vi mistet troen på vår kristne treenige Gud: Vår Far – Skaperen, Jesus hans sønn – Frelseren og Den hellige ånd – Trøsteren? Er det kristne fundamentet blitt borte i vår verdslige konkrete verden? Mestrer vi livene våre like godt uten vår kristne arv?

Samfunnet stiller store krav til oss, hevder vi. Men vi er samfunnet? Hvorfor må vi gi uttrykk for å være så vellykket? Viss vi lar egen vellykkethet være målet, vil vi en dag oppdage at vi har feil fokus. Det er dette dere unge ofte strever med, og som

kan ødelegge en sunn og glad ungdomstid. Ingen av oss er perfekte, men gjør vi så godt vi kan, er vi gagns menneske. Hvem kan forlange mer? Samfunnet, de andre, du selv, Gud?

Det er her kristendommen etter min mening er genial og gjør at jeg tror på den. De andre religionene hevder at vi selv må streve for å utvikle det maksimalt gode i oss i løpet av livet på jorden, så Gud eller guddommen er fornøyd. I følge Bibelen har Gud innsett at vi er og blir syndige mennesker, som ikke ved egen hjelp kan stå syndefrie foran Guds helligdom. Derfor lot Gud sin sønn Jesus dø på korset for at vi skulle gå fri. Vår oppgave er å tro dette. For at vi skal få hjelp til å tro, har Gud sendt oss Den hellige ånd. Dette er kristendommen i et nøtteskall, men akk så vanskelig å forstå, tro og ikke minst tørre å satse på. Vi vil så gjerne være selvstendige og stå på egne ben. Dessuten er vi kunnskapsrike. Det er kanskje først når vi møter uoverstigelige problemer og

blir skikkelig ydmyket at vi innser at det ikke alltid er så lett å klare seg selv. Da begynner vi kanskje å søke for å finne en dypere mening med livet. Har vi en Bibel, kan det hende vi begynner å lese i den.

Hemmелigheten er at vi er elsket av Gud akkurat slik vi er fordi vi er skapt i Guds bilde og Jesus har sonet vår synd.

Ifølge Store norske leksikon (2015) er 2,2 milliarder mennesker kristne. Det er 32% av jordens befolkning. I 1910 bodde 66% av de kristne i Europa, i 2015 bor 25% av de kristne i Europa. Det betyr at det er blitt flere kristne på andre kontinenter, men det betyr også at kristendommen er gått tilbake i Europa. Fra media hører vi at kirkebesøkene går ned, færre barn blir døpt, færre unge konfirmerer seg og færre gifter seg i kirken i Norge. I Ilen kirke har vi hatt en synlig tilbakegang på kirkegjengre de siste årene, og det bekymrer oss. Hva ligger til grunn, og hva kan vi gjøre for å stoppe den uønskede trenden, slik mange av oss ser det?

I kirkens stab og i menighetsrådet (MR) ønsker vi at Ilen kirke skal fylles slik som da NRK hadde overføring på TV Langfredag og 1. Påskedag i 2014. Hva skal til for at vår kirke skal få oss ilinger til å komme til gudstjeneste søndag formiddag? Viss kirkens stab og MR skal kunne gjøre noe, må vi vite hvorfor dere uteblir. Dere må gi oss beskjed om hva vi kan forbedre.

Vi har alle et ansvar for å bevare verdiene våre i et demokratisk samfunn. Menighetsrådsmøtene er åpne for alle. Hvis vi ønsker en levende menighet, må vi være med å skape den. Bli med og hjelp oss, så oppnår vi vekst sammen!

Jeg tror vi ved å engasjere oss mer i kirkens anliggende, kan skape mer glede og fellesskap i Ilen menighet? Det tror jeg vil berike både bydelen og menigheten. Jeg tror at det fins flere i Ila som føler behov og lyst til å komme sammen i kirken på søndager. Jeg tror det finnes noen som ønsker et kristent fellesskap hvor vi kommer sammen for å be, synge salmer, lese sammen i Bibelen, samtale over teksten og diskutere om den virkelig er aktuell for den enkelte i hverdagen. Eller vi kommer sammen for å få et inkluderende fellesskap som sprer inspirasjon og glede. Et felles måltid vil løfte samværet.

Noen av oss har tatt konsekvensen av disse tankene og startet et fellesskap i Kirkestua, som vi har valgt å kalle: Kristent fellesskap – KF. Etter seks sammenkomster ønsker vi å åpne møtene for alle som er interesserte. Vi startet opp i oktober, og prøver å komme sammen to ganger i måneden. Vi møtes i Kirkestua mandag 12. mars og mandag 9. april kl. 19.00.

Du er hjertelig velkommen til Kirkestua i Ilen kirke. Ta gjerne med en venn.

Skisøndag Fjellseter Kapell

Det var stor aktivitet inne og ute etter en flott familiemesse i Fjellseter kapell på menighetens skisøndag 11. mars.

Der ingen kunne tro at noe kunne gro

Hvilket bilde har du av en misjonær?

En som står med Bibel i handa og forkynner Guds Ord?

Joda, det gjør han/hun selvsagt også. Men en misjonær gjør så mye annet òg. Det er blitt sagt at en misjonær er som poteten: kan bukes til alt. I dag vil jeg fortelle om hvordan misjonen har vært med på å skape gode avlinger – og derfor et bedre og sunnere liv for mange mennesker

I Nan-provinsen i Nord-Thailand lever Lua-folket. Tradisjonelt brenner de skogen og planter tørrlandsris oppetter fjellskråningene.

Den lutherske kirken i Thailand har drevet arbeid blant Lua-folket i ca. 15 år og mange menigheter er etablert i området. For noen år siden ble NMS (Det Norske Misjonsselskap) utfordret til å se om det var mulig å gjøre noe på jordbruksfronten. Våren 2014 ble så jordbruksprosjektet startet – på et stykke land der ingen kunne tro at noe kunne gro. Området var menighetens eiendom, og kirkens team hadde prøvd å dyrke mais og ris, men uten å få avling. Aksene var bare tomme.

Man startet med å ta jordprøver, og de viste veldig sur jord. I tillegg var jorda hard, pakket og mettet med vann. Det var med andre ord lite plass til oksygen i jorda.

Prosjektet leide en gravemaskin som laget en åpen grøft slik at overflatevannet kunne ledes ut. I tillegg ble jorden kalket for å heve pH-verdien. Så ble det plantet nærende belgvekster. De har den geniale egenskapen å kunne hente «gratis» nitrogen fra lufta. Nitrogenet blir igjen i jorda til neste vekstsesong. Teamet dro på kurs for å lære om kompost og viktigheten av å bruke lokalt tilpassede sorter for best mulig avling. For å få tilgang til gjødsel valgte de å starte med griser. Disse fores

opp på lokale ressurser, hovedsakelig banantrær fra skogen. Grisene har nå blitt til to mødre som produserer to kull per år for salg. For å utnytte alt vannet som var tilgjengelig, ble det anlagt to fiskedammer på området. Dette vannet kan så nyttes som næringsrikt vann for nedenforliggende vekster.

I 2017 viste prosjektet stor framgang. Grønnsaker er produsert og solgt på markedet, og rismarkene gav dobbel avling i forhold til året før. Landbrukssjefen i området er imponert over hvor hardt teamet jobber og har donert planter og dyr til prosjektet. Nå har de geiter, høner, kalkun, ender og gjess. Snart skal de få et par kuer også. Der det i fjor ble dyrket bønner, er det nå anlagt en flott jordbæråker. Nytt jorde er ryddet og plantet til. I et nybygget drivhus for grønnsaker spirer og gror det i tusentall, små planter som snart skal plantes ut på klargjorte senger. I tillegg er det anlagt to plantasjer med banan og inka-peanøtter.

Tidligere har det ligget et gammelt buddhistisk tempel i nærheten av dette området, og det har vært en alminnelig oppfatning at man forstyrret åndene ved å dyrke jorda her. Etter at kirken tok i bruk sine områder, har naboene på begge sider plutselig funnet ut at de kan gjøre det samme. Slik har misjonen, i samarbeid med kirken, fått vise vei i matproduksjon – ikke bare for kirkens medlemmer, men også for dens naboer.

Tekst og bilder Ingvild Yrke, Menighetpedagog

Barn og unge i Ilen menighet

SVB
krybba

Ungdomsklubb i Sverresborg kirkesenter, annenhver onsdag kl. 19

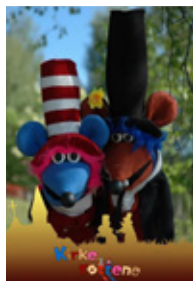
 SvB Krybba – ungdom i Sverresborg og Ilen menigheter

Baby
sang

Kom med den stemmen du har, for barnet er det den vakreste av alle!

Onsdager kl. 12 ønsker vi velkommen til babysang i Ilen kirke. Sangstunden varer en liten halvtime, etterpå spiser vi lunsj sammen.

 Babysang i Ilen kirke

Gratis teaterforestilling for barn!

Lademoen kirke 7. april kl. 14

Teaterstykket er tilpasset barn mellom tre og seks år. Gi oss gjerne beskjed om hvor mange som kommer på epost: ga299@kirken.no før 4. april.

ULK-ungdomslederkurs

**Hadde du det bra som konfirmant?
Bli leder!**

Året etter konfirmasjonen kan du bli med på et spennende og godt kurs for å lære mer om å være leder. Kurset arrangeres i samarbeid med Sverresborg og Byåsen menigheter. Kurset er gratis, men forutsetter motivasjon, oppmøte og lederpraksis i menigheten.

**Påmelding skjer i løpet av våren.
Send epost til sm333@kirken.no**

Hva kan vi gjøre for barn og ungdom i Ilen menighet?

**Familiemiddager? Barnekor?
Familiekor? Søndagsskole?
Barneklubb? Speidergruppe?**

Vi vil at barn og ungdom skal føle seg hjemme i kirka. Og vi vil gjerne ha innspill på hvilke tilbud som er ønskelige å ha i vår menighet.

Send gjerne forslag og tilbakemelding til menighetspedagogen: iy229@kirken.no

Guds underfundige kirke

26. januar var 65 barn fra Ilen og Sverresborg menigheter sammen i Ilen kirke for å utforske kirkerommet. Vi var såkalte Tårnagenter som løste mysterier, gikk på skattejakt og oppdagelsesferd i kirkens kriker og kroker. På søndagen etter var vi med på tårnagentgudstjeneste i Havstein kirke, og senere var alle invitert til middag på Sverresborg kirkesenter. Kanskje fikk de erfare noen av de underfundige formuleringene i kristendommen, nemlig at kirken både er et konkret hus og menneskene som går inn og ut av disse husene.

Salmedikteren N.F.S. Grundtvig skrev det slik i 1837:

*Kirken den er et gammelt hus,
står om enn tårnene faller;
tårnene mange sank i grus,
klokker enn kimer og kaller,
kaller på gammel og på ung,
mest dog på sjelen trett og tung,
syk for den evige hvile.*

*Vi er Guds hus og kirke nu,
bygget av levende stener;
som under kors med ærlig hu
troen og dåpen forener.
Var vi på jord ei mer enn to,
bygge dog ville han og bo
hos oss med hele sin nåde.*

I Tårnagentsangen sang vi det slik:
«Høyt der oppi kirketårnet henger det ei
diger klokke
Synger ut en hem'lig sang, klinger med en
mystisk klang. (. . .)
Kom, kom, kom og få en Himmel over
livet!»

Fredag 26. januar var 65 barn i Sverresborg og Ilen menigheter samlet til skattejakt, mysterieløsning og tårnklating i Ilen kirke. Det ble en spennende dag, hvor vi ble bedre kjent med kirka og spesielt med symbolene vi bruker.

Guds underfundige kirke lever og vokser med himmelen som sitt kirketak. Det er et fellesskap som går utover kirkebygg og soknegrenser, landegrenser og språkbarrierer, meninger og livsstiler. Kirken er menneskene som tro og tviler, ler og sørger i fellesskap med hverandre og med Gud. Og da er det godt med kirkebyggene, katedralene og arbeidskirkene, for vi trenger rom å samles i, både for å be, sørge, glede oss, leke, utforske, samtale og spise.

I Ilen og Sverresborg menigheter har vi i flere år vært kirke på tvers av soknegrensene. Innenfor våre sokn ligger flere forskjellige kirkebygg som brukes ved ulike anledninger. Vi samarbeider om konfirmantundervisning og trosopplæring for barn og ungdom. Og vi deler diakon. Menighetspedagogene i Ilen og Sverresborg samarbeider tett med Krølleveld for

2-3 åringer, Kirkerotteteater for 5.- og 6. åringer, Noahs ark-dag for 2. klassinger, Tårnagentdag for 2.- og 3. klassinger og Lys Våken-helg for 6.- og 7. klassinger. Konfirmentene i Ilen og Sverresborg menigheter har også i flere år dratt på leir sammen, og vi har med oss mange flotte ungdomsledere fra Ilen og Sverresborg. Ungdomslederne er med på et ungdomslederkurs for hele Byåsen prosti. For noen blir fellesskapet som skapes viktigere enn soknetilhørigheten, særlig ser vi dette hos ungdomslederne våre, de hører til i et ungdomsmiljø. For andre er tilhørigheten til spesifikke kirkebygg viktigst, særlig når man skal velge hvor man vil holde viktige livsritualer.

Guds underfundige kirke er altså både et sosialt fenomen, et teologisk begrep og praktiske ordninger for fellesskap. I den

norske kirke hører vi alltid til i et sokn, og kirkebyggene er viktige for oss. Likevel er kirken noe mer, den bygges hele tiden av levende stener. Den bygges på bekjennelsen «Jesus er Messias, den levende Guds sønn».

Dette skjer i trosopplæringa fremover:

Agent for rettferdighet

Kirkerotteteater

Førsteklasses

Noahs ark-dag

Påmelding til ungdomslederkurs

Krybba

Natt til første mai

Babysang

Tårnagentene i Ilen kirke øvde på sang som de senere fremførte på gudstjenesten i Havstein kirke

Trondheim Handbell Ensemble

Trondheim Handbell Ensemble (THE) er Trondheims nyeste musikkensemble, en av kun to eller tre håndbjelle ensembler i Norge.

Håndbjellekor er populære i hele Europa og USA. Håndbjeller stammer fra England som små, håndholdte versjoner av tårnklokkene. De ble brukt som øvelsesinstrumenter, slik at klokketårningere kunne trene relativt stille. Senere ble spekeret utvidet fra bare tolv bjeller til opptil syv fulle oktaver (84 bjeller), noe som muliggjør dannelsen av håndbjellekor hvor hver ringer er ansvarlig for to håndbjeller.

De fleste håndbjellekorene bruker også «chimes» for å legge til en annen type lyd til musikalske verk. Mens håndbellene er støpt i bronse, er «chimes» laget av metall og ligner stemmegaffer.

Trondheim Handbell Ensemble eier for tiden tre oktaver Schulmerich håndbjeller og fire oktaver Malmark «chimes». Denne våren består håndbjellekoret av elleve medlemmer. Etter sommerferien vil den under oppstarten rekruttere flere medlemmer! Kontaktinformasjon og flere opplysninger om THE er tilgjengelig på www.facebook.com/TrondheimHE.

Trondheim Handbell Ensemble vil delta i menighetslivet i Ilen og ellers på konserter og tilstelninger i hele byen. Neste gang vi får oppleve ensemblet er på søndag 18. mars kl. 18.00, under Salmekvelden ved David Scott Hamnes

Flyktingen som ble hjelparbeider

– Vann er selve livet, sier Innocent Nigindu. Han flyktet med familien fra en blodig konflikt i Kongo. Nå er han en stor ressurs for Kirkens Nødhjelps arbeid i flyktingleiren der han endte opp.

– Uten vann finnes ikke noe. Vi trenger det til å vaske oss, lage mat og drikke, så den jobben jeg gjør her er jeg virkelig stolt over, smiler Innocent.

Navnet hans betyr «uskyldig», men det er ingen uskyld å finne i flukthistorien hans. Først måtte han flykte da soldater kom til byen der han jobbet. 85 prosent av de som var i byen ble drept, hevder Innocent.

Han flyktet mot byen der han og familien bodde, men etter to dager kom soldatene også dit. Det skulle vise seg at den beste løsningen var å flykte til nabolandet Angola, litt lengre sør i Afrika.

Koordinator i flyktingleiren

Til slutt havnet han og familien i flyktingleiren Kakanda der Innocent etter hvert fikk seg jobb som koordinator for Kirkens Nødhjelp. Nå passer han på at vannet alltid er rent, at søppelet blir tømt og at toalettene blir vasket.

– Jeg får brukt evnene og erfaringen min til å hjelpe, og det er flott å kunne støtte Kirkens Nødhjelp. Jeg er kristen, og for meg er det viktig å kunne hjelpe andre med de evnene og midlene jeg har for hånden, sier Innocent.

Stort smil: Innocent Nigindu elsker jobben sin i flyktingleiren i Dundo i Angola. Han er selv flyktning fra Kongo, og setter pris på å kunne jobbe for Kirkens Nødhjelp med å hjelpe andre som har flyktet fra samme konflikt.

Han får en liten lønn for jobben han gjør, men mye av drivkraften er lysten på å gjøre noe godt for andre. Han vet bedre enn de fleste hvor viktig rent vann er, for under flukten var det ofte at han ikke kunne drikke. Og som mange andre i leiren har han vært syk fordi han har drukket urent vann.

Innocent er en av mange som hver dag jobber for Kirkens Nødhjelp. Ilandsbyer,

byer, flyktningleirer og kriseområder i en rekke land rundt om i verden jobber Kirkens Nødhjelp for å sikre tilgang til rent vann, trygge toaletter, energi og mye annet. For at maskineriet skal fungere trenger man helter som Innocent.

Avhengig av hjelp for å hjelpe

Men for at maskineriet skal fungere trengs det også hjelp fra norske frivillige. Folk som ikke er på flukt, men som i likhet med Innocent har et engasjement og

kompetanse til å gjøre en forskjell. Hvert år er tusenvis av slike frivillige med på å samle inn penger til Kirkens Nødhjelps arbeid gjennom Fasteaksjonen.

Og det er nettopp disse pengene som gjorde det mulig å starte opp arbeidet i Nord-Angola, raskt og effektivt. For Innocent og over tusen andre flyktninger i leiren har det vært livsviktig hjelp.

Også i år skal frivillige over hele Norge være med på å samle inn penger til brønnboring, latrinebygging og andre tiltak som redder liv rundt om i verden. Også du kan bidra når Ilen menighet skal gjennomføre årets aksjon, enten ved å være bøssebærer eller å støtte aksjonen.

Konfirmantene i Ilen Menighet kommer tirsdag 20. mars på besøk til dere med en bøsse.

Om dere ikke er hjemme den dagen, men ønsker å bidra, så kan dere gi en gave ved å Vippsse et valgfritt beløp til 2426, eller sende en SMS med kodeordet GAVE til 2426 (200 kr).

Fast rutine: I en krok i flyktningleiren står teltet der Innocent Nigindu sover. Han avslutter alltid dagen med å lese 15 minutter i Bibelen, og be en bønn til Gud. Troa ble sterkere etter flukten, forteller Innocent, fordi Gud hjalp han og familien bort fra krigen i live.

Hva skjer?

Årets misjonsfest tirsdag 13. mars kl. 19.00 er avholdt i Storsalen i menighetshuset.

Arve Hepsø fortalte fra Thailand i stedet for Linn Elise Gulliksen, som hadde meldt forfall.

Sang av Huskoret – åresalg – lyssalg – bevertning

Ilen kirkes venner IKV har avholdt årsmøte

I Kirkestua onsdag 14. mars kl. 19.00
IKV tar bl.a. ansvar for Ilen kirke og for Stavne kapell begge viktige hjørnesteiner i Ila

Møte i Menighetsrådet MR avholdes mandag 19. mars kl. 18.30 merk dag!
Sakspapirer kan fås i Menighetshuset.
Åpent møte

Årets fasteaksjon for Kirkens nødhjelp «Ja, vi elsker dette vannet» går av stabelen tirsdag 20. mars

Konfirmantene i Ilen menighet vil etter arbeidstid sammen med foreldre, medlemmer i MR og frivillige komme rundt i bydelen vår for å samle inn penger. Årets innsamlinger går til rent vann bl.a. i land hvor det er mangelvare og i flyktningeleirer. Mer info i dette blad.

Menighetens hyggestund torsdag 5. april

Ilen menighetshus kl. 11.00–13.00
Liv Nordberg leser dikt av sin mor Malla

Møte i Kirkestua Ilen kirke
Kristent fellesskap KF mandag 9. april
kl. 19.00

Samtalegudstjeneste med konfirmantene søndag 15. april
Etter gudstjenesten kirkekafe i Ilen menighetshus
Konfirmantene med foreldre

Menighetsrådsmøte 17. april kl. 18.30–20.30
Ilen menighetshus – Åpent møte

Menighetens hyggestund torsdag 3. mai
Ilen menighetshus kl. 11.00–13.00
Historiker Thor Eggen forteller fra Ilsviksøra

Menighetsrådsmøte 22. mai kl. 18.30–20.30
Ilen menighetshus – Åpent møte

Menighetens hyggestund torsdag 7. juni
Busstur til Budalen

Menighetsrådsmøte 19. juni kl. 18.30–20.30
Ilen menighetshus – Åpent møte

Menighetens årsmøte blir 22. april etter gudstjenesten, med forbehold om endring.

Velkommen til kirke

Søndag 6. mai, Ilen kirke, 11:00,
Høymesse

Søndag 20. mai, Ilen kirke, 11:00,
Høytidsgudstjeneste, Dåp, Nattverd

Mandag 21. mai, Ilen kirke, 18:00,
Felles gudstjeneste Byåsen–Heimdal
–Strinda prosti, Nattverd

Søndag 10. juni, Ilabekken, 11:00,
Gudstjeneste med dåp, Dåp, Nattverd

Søndag 17. juni, Ilen kirke, 11:00,
Høymesse, Dåp, Nattverd

Søndag 8. juli, Ilen kirke, 11:00,
Familiegudstjeneste, Dåp, Nattverd

Søndag 15. juli, Ilen kirke, 11:00,
Høymesse, Dåp, Nattverd

Lørdag 28. juli, Ilen kirke, 20:55,
Gudstjeneste, «Olavsvaka-pilegrims-
vandring»

Søndag 5. august, Ilen kirke, 11:00,
Familiegudstjeneste, Dåp, Nattverd

Søndag 12. august, Ilen kirke, 18:00,
Salmekveld

Søndag 19. august, Damhaugen, 11:00,
Høymesse, Dåp, Nattverd

Søndag 2. september, Ilen kirke, 11:00,
Familiegudstjeneste, Semesteråpning
Dåp, Nattverd

I Fjellseter kapell er det gudstjeneste tilnærmet hver søndag.

Tidspunktet kl. 11.15 korresponderer med bussen til Skistua.

Andaktene kunngjøres i Adresseavisens kulturdel på lørdager.

Se også fjellseterkapellet.no

Ilen kirkes Claus Jensen-orgel (1889) nå under restaurering

Ilen kirkes Claus Jensen-orgel er nå under restaurering av Bdr. Torkildsen, Åsen. Konsulenten er Stein Johannes Kolnes. Arbeidet med å restaurere luftforsyningsanlegget startet i fjor høst, og de tre store stempelbelgene er nesten ferdig til utprøving. Underveis i arbeid blir orgelets beskaffenhet dokumentert. Orgelhuset vil også være gjenstand for restaurering. P.t. diskuteres fargevalg og tilbakeføringsdato.

Ilen kirkes Claus Jensen-orgel er nå under restaurering av Bdr. Torkildsen, Åsen. Konsulenten er Stein Johannes Kolnes. Arbeidet med å restaurere luftforsyningsanlegget startet i fjor høst, og de tre store stempelbelgene er nesten ferdig til utprøving. Underveis i arbeid blir orgelets beskaffenhet dokumentert. Orgelhuset vil også være gjenstand for restaurering. P.t. diskuteres fargevalg og tilbakeføringsdato.

Ilen menighets orgelkomité (IMO) har vært en viktig pågangsdriver for dette arbeidet, og komitémedlemmer Gullaug Lerreim Dybdahl, Per Holm, Marit Böttcher, Martin Smidt og Oddbjørn Sæbø fortjener en stor takk for at vi har endelig nådd målet. IMO arbeidet med denne saken fra 2005-2014.

Orgelet, som hører til originalinventaret i Ilen kirke, er et av de mest betydningsfulle i Norge fra det 19. århundre. Instrumentet med 18 stemmer er det største

Jensen-orgelet som fortsatt er i sin opprinnelige tilstand. Stemmereguleringen og klangen gjenspeiler idealene for det symfoniske orgelet fra tidlig romantikk. Instrumentet har vært i liturgisk bruk i nær 130 år, og har vært – og er – et ettertraktet innspillings- og konsertorgel. Instrumentet er en kulturhistorisk arv som ikke bare menigheten, men også landet, er forpliktet til å ta vare på for ettertiden. Viktig i denne sammenheng er at Trondheim by i 2009 ble utnevnt til medlem av European Cities of Historical Organs (ECHO, echo-organs.org). Ilen kirkes orgel er et av de fire orglene som ligger til grunn for denne utnevningen.

Claus Jensen (1815–1892) emigrerte fra Danmark i 1836 og bygde i alt 25 orgler, hvorav flere mindre orgler av meget høy kvalitet i Trøndelag, samt flere instrumenter i store kirker i Oslo, Bergen og Tromsø. Jensen kom til Norge som snekkersvinn i Peter Adolph Albrechtsens

orgelbyggerverksted i Christiania og nyere forskning har avdekket flere detaljer om hans bakgrunn og innflytelseskilder.¹ Det ventes at dette prosjektet vil kunne bidra til en bedre forståelse av Jensens orgelbygging. Jensen er anerkjent som Norges største kunstner innen orgelbygging.² Restaurering og konservering av orgelet vil bidra til at Ilen kirkes orgel bevares både som kulturgjenstand og som bruksgjenstand som menighetens liturgiske instrument. Det er vesentlig for menigheten at orgelet skal kunne brukes i fremtiden. Disse to holddepunkter er ikke nødvendigvis innbyrdes utelukkende selv om konservering og bevaring av instrumenter i bruk kan virke som motstridende interesser. En god balanse mellom det mikroskopiske (detaljstyrt bevaring) og makroskopiske (instrumentet skal kunne brukes regelmessig) beveggrunner er nødvendig.³

Orgelet er nå tatt ut av drift (uke 9 2018) og vil pakkes sammen og flyttes til Åsen for restaurering i uke 10. Det ventes at arbeidet vil ta noen måneder, og at orgelet er igjen å høre i helrestaurert tilstand etter sommeren. Ilen kirke har heldigvis et meget godt Yamaha C7-flygel som vil brukes som hovedinstrument i interimperioden. Kororgelet, som menigheten også eier, settes opp i etterkant.

En rekkes konserter og feiringsprosjekter planlegges høsten 2018! Har du en idé om hvordan vi best kan gjøre denne viktige historiske begivenhet kjent, ta gjerne kontakt!

David Scott Hamnes
Kantor, Ilen menighet

1 Hans Jacob Høyem Tronshaug, Claus Jensen 1815-1892 (I&II) i Norsk orgelårbok 1992 og 1993-1994, Drammen, 1992-1995; og Hans Jacob Høyem Tronshaug, *With rare diligence and accuracy – The organ building and Peter Adolph Albrechtsen in the context of nineteenth-century Danish/Norwegian organ culture*, GOArt Publications nr. 7, Göteborg, 2001, s. 35; se også Stein Johannes Kolnes, *Norsk orgelkultur*, Det norske samlaget, Oslo, 1987, s. 172.

2 Tronshaug, 2001, s. 99; Kolnes, 1987, s. 171.

3 John Watson, Performance standards meet museum standards: the conservation of pipe organs, i Jim Berrow (red.), *Towards the conservation and restoration of historic organs, A record of the Liverpool conference 23-26 August 1999*, Church House Publishing, London, 2000, s. 68.

Slekters gang

Døde

Johan Margidon Jacobsen

Anna Pauline Eide

Snefrid Berit Jonette Johannessen Rønneberg

Reidun Bjørseth

Sissel Marie Håskjold

Kristi Nagelhus

Randi Johansen

Svein Hovdkinn

Reidar Marthinussen Rygh

Kirsti Holthe

Magnhild Hunnes Blakstad

Francis Kjeldsberg

Anders K Håbjørg

Hardon William Askim

Birgit Norøy

Hugo Valdemar Johansson

Trygve Sannerud

Født:

Død:

14.08.30

28.10.17

28.02.19

31.10.17

20.08.23

06.11.17

21.11.26

20.11.17

28.04.61

23.11.17

16.05.35

11.12.17

28.04.35

16.12.17

24.05.50

27.12.17

30.11.34

30.12.17

19.07.33

04.01.18

28.11.20

09.01.18

19.03.30

09.01.18

21.09.33

11.01.18

06.01.42

13.01.18

23.02.28

25.01.18

13.01.29

25.01.18

01.06.29

07.02.18

«Lær oss å telle
våre dager så vi kan få
visdom i hjertet.»
Salme 90,12

«Men størst
av alt er
kjærligheten»
1. Korr 13

«La de små
barn komme
til meg»
Markus 10,42

Endringer i informasjon i Slekters gang

På grunn av kommende endringer i Personvernloven kan vi i redaksjonen inntil videre ikke ha med offentliggjøring av viede og døpte i Slekters gang. Fram til Ilen Menighetskontor får en ny rutine på plass angående dette vil vi fremover ikke ha med disse opplysningene. Informasjon om hvem som har gått bort i vår menighet vil derimot fortsette. Vi håper på forståelse for disse endringene.

Redaksjonen

Ord med på veien ...

Kongesangen

Kongesangen, «**Gud sign vår konge god**», er en hyllest til Norges konge. Den er basert på den kjente engelske kongesangen «God save the King» fra omkring 1743. Henrik Wergeland skrev i 1841 en norsk tekst: «Gud signe kongen vor». Etter Henrik Wergelands utgivelse, ble Kongesangen skrevet om av P. Vogtmann under tittelen «Gud sign vor konge god». En forenklet versjon, slik vi kjenner den i dag, er skrevet av Gustav Jensen. Salmen står i Norsk Salmebok 1985 / 2013 som nr. 734 / 753. De fleste forbinder nok Kongesangen med 17. mai-feiring. Det er nok på nasjonaldagen vi hører denne sangen oftest – og da bare det første verset!

Gud sign vår konge god!
 Sign ham med kraft og mot,
 sign heim og slott!
 Lys for ham ved din Ånd,
 knytt med din sterke hånd
 hellige troskapsbånd
 om folk og drott!

Høyt sverger Norges mann,
 hver i sitt kall, sin stand,
 troskap sin drott.
 Trofast i liv og død,
 tapper i krig og nød,
 alltid vårt Norge lød
 Gud og sin drott.

Anne-Marie Bergitte Berge

Vi har kommet sammen i Ilen kirke for å ta et siste farvel med Anne-Marie Bergitte Berge. Hun ble født 3. juli 1924, og vokste opp i Gamle Åsvei 32. Det var i området der Anne-Marie lekte med venner, og derfra hun gikk til Ila skole. Hennes ti år yngre bror Olav døde av polio bare 16 år gammel, og dette preget familien. Så kom Knut flyttende, som også ble som en bror.

Anne-Marie ble boende hjemme i Gamle Åsvei fram til hun giftet seg med Christian Johannes Berge i 1947. Sammen flyttet de opp til Vullumsgården, og fikk i årene som fulgte barna Ann-Kristin, Dordi og Olav. Barna opplevde mye i nærområdet der, som de også gjorde ved Kyvannet etter at familien bygde hus der på 60-tallet.

Her bodde Anne-Marie til hun ble enke i 1984.

Da ektemannen Christian døde det året, var Anne-Marie bare 60 år gammel. Hun valgte da å flytte til datteren Ann-Kristin og hennes mann Kjell. Så traff hun John, som dessverre ble syk etter kort tid. Likevel fortsatte Anne-Marie å besøke ham lenge etterpå, og viste også da at hun var en omsorgsperson – som også så mange andre fikk oppleve henne som gjennom livet hun levde.

For Anne-Marie hadde et stort og varmt hjerte. Det viste hun under krigen – da hun var engasjert i Røde Kors med å ta imot

flyktninger fra Nord-Norge. Omsorgen for andre viste hun også så mange ganger videre gjennom livet. I Ilen menighet var Anne-Marie engasjert gjennom en årrekke, og gjorde flott innsats i diakoniforeningen, og deltok i Ilen kirkens venner og på trimmen.

For hun var glad i menigheten her, menneskene i Ila og hadde tilhørighet til denne flotte kirken. Det fortalte Anne-Marie meg tidlig etter at jeg begynte som prest her. Gjennom årene var hun en trofast kirkegjenger som var glad i å gå på gudstjeneste, men også delta på menighetens hyggestund borte på menighetshuset. Anne-Marie var glad i liturgi, de gamle salmer og fadervår.

Alltid var hun tilstede med verdighet, og viste bestandig vennlighet. Hun så meg alltid rett inn i øynene da gudstjenesten var over, håndhilste og sa med varme; – Takk vennen. For det var dette Anne-Marie ble, en god venn – som var opptatt av hele mennesket; og visste hvor viktig det var å

ha det godt på jobb, men også privat. Hun engasjerte seg, og var aldri likegyldig som venn.

I dag tenker jeg tilbake på dette i dyp takknemlighet, og vet at også flere av dere andre opplevde henne på denne måten. En helt spesiell nærhet hadde hun selvsagt til dere nærmeste, som hun var levende opptatt av bestandig. Uansett hvor dere bodde kom hun på besøk; til dere i Meldal, til Singsås, til Portugal, til Oslo. Anne-Marie kjørte selv, tok fly eller kom med buss og tog.

Ja, det er mange minner som dukker opp her i dag. Også minner fra alt hun fikk oppleve sammen med gode venner; ingen nevnt og ingen glemt. Anne-Marie hadde også en enestående evne til å få nye venner, og yngre venner – ettersom det ble færre av dem på hennes egen alder. Og vennskapet pleide hun ved å ringe, besøke, dra på tur med og invitere på middag med god vin.

Derfor kjenner trolig flere enn meg at sorgen over Anne-Maries bortgang blir preget av en takknemlighet over det hun fikk bety. Hun spredte glede gjennom sitt nærvær, og sin helt spesielle utstråling av kjærlighet. Og dette kombinerte hun med egne meninger og meningers mot. Bevisst, engasjert – men også med en respekt og toleranse for dem som måtte mene noe annet.

Sitt politiske engasjement viste Anne-Marie som medlem av Høyre-kvinner, og senere Senior-Høyre. Med dem dro hun også på turer til inn- og utland – på samme måte som det ble turer sammen med andre

til Høvringen og til Trollheimen, og sør- over til leiligheten på Gran Canaria. I tillegg var hun på safari i Afrika, og flere ganger med over til Canada for å besøke familie der.

Anne-Marie var også opptatt av kunst og kultur her hjemme, og var glad i å gå på teater, konserter og kunstutstillinger. Også dette var tegn på at hun gledet seg over livet, til tross for at livsveien også ga henne prøvelser; som da broren Olav døde i unge år, da både Christian og Per døde plutselig – og da datteren Ann-Kristin døde. Da var det tøft å finne styrke til å gå videre.

Men gode minner fra et langt liv hjalp henne, i tillegg til at Anne-Marie alltid brukte sin livserfaring på en konstruktiv måte. Og bestandig var det å jobbe seg gjennom viktig, få noe ferdig gjort. Slik var det også gjennom yrkeslivet, da hun var frisør i unge år, da hun begynte møbel- forretning sammen med sin mann i voksen alder, og hjalp datteren Ann-Kristin etter at hun tok over.

Da Anne-Marie sluttet å stå i forretningen, var hun passert åtti år. Hun fikk da bedre tid til sine nærmeste og gode venner – og hun kunne se tilbake på alle de gode årene sammen med Christian og Per. Og etter deres bortgang har Anne-Marie vært den sentrale i familien. De siste årene trivdes hun på Vår Frues Aldersboliger – men etter at hun opplevde svekket helse, ble det innleggelse på sykehuset og Øya helsehus. Og det var der hun døde, 18.12.

*Vi lyser fred over
Anne-Marie Bergitte Berge
sitt minne.*

Offer/gaver

05.11.17	Menighetens arbeid	1248,-
03.12.17	Kirkens Nødhjelp	2075,-
17.12.17	Menighetens arbeid	2331,-
24.12.17	Menighetens misjonsprosjekt	7941,-
25.12.17	Menighetens arbeid	961,-
07.01.18	Kirkens Bymisjon	705,-
21.01.18	Menighetens arbeid	2421,-
04.02.18	Menighetens arbeid	1104,-
11.02.18	Stefanusalliansen	1075,-

Varm *takk* til Byåsen blomster for god hjelp med blomster til Ilen kirke.

<p>Galleri Ismene</p>	<p>HAUG HOLDING</p>
<p>HAUG EIENDOM A/S</p> 	<p>OKKENHAUG BIL</p> <p>HYUNDAI SUBARU</p>
<p>FAGTRYKK</p> <p>trykk design skilt og dekor messe og utstilling nettløsninger www.fagtrykk.no</p>	<p>Ønsker du å annonsere i menighetsbladet, ta gjerne kontakt med Tore How, torehow@broadpark.no Stoff til nr. 1, 2018: Frist til 1. februar 2018</p>

Elveseter begravelsesbyrå

Ingen tillegg ved samtale i hjemmet

Døgnvakt: 72 84 50 80

kontakt@elveseter.com

www.elveseter.com

Åpningstider:

Mandag–fredag: 08.00–23.00

Lørdag: 09.00–22.00

Søndag: 10.00–22.00

Ilen kirkes
venner anbefaler:

Støtt butikken med
det store hjertet
for nabolaget!

BUNNPRIS

Kleistsgate 1, 7018 TRONDHEIM

Tlf: 73 52 77 78

E-post: bpila@bunnpris.no

Svanholm
GRAVFERD

Døgntelefon: 73 89 11 40 _ www.svanholm.no
TRONDHEIM • MELHUS • KLÆBU • MALVIK

DEN NORSKE KIRKE

Kirkelig fellesråd i Trondheim

Vi tilbyr
GRAVSTELL

-hele året

For mer
informa-
sjon om
innhold og
priser,
se våre
nettsider

Nett: www.kirken.trondheim.no

Tlf: 994 36 000

E-post: post@kirken.trondheim.no

MASKE INVEST

VIGDAL
begravelsesbyrå as

Mælabakken 5, 7224 Melhus
Vognhallvegen 2, 7023 Trondheim, 72 89 00 80
Orkdalsveien 42, 7300 Orkanger, 72 48 56 41

VIRKE
GRAVFERD

DØGNVAKT
72 87 10 22

www.vigdal.no

Etablert i 1922

BYENS STØRSTE UTSTILLING AV NYE STEINER

- Oppussing av steiner
- Bolting av steiner
- Navnetilføyelser
- Gravlykter og tilbehør
- Nedsliping av steiner

To store utvalg: Prinsensg. 45 og Rye ved Flakk
www.trondheimgravmonumenter.no

Tlf. 73 50 27 80

TRONDHEIM GRAVMONUMENTER
Service og kvalitet i nærmiljøet

Sokneprest
Åshild Brenne
 Tlf. 902 79 128
 AB798@kirken.no

Diakon Martha
Garborg Bergslid
 MB943@kirken.no
 Tlf.: 482 93 728

Menighetspedagog
Ingvild Yrke
 IY229@kirken.no
 Tlf.: 900 51 722

Kirketjener
Helge Rask
 Helge.rask@gmail.com
 Tlf.: 456 19 805

Menighetsforvalter
Hedwig Thyve Nystad
 HN656@kirken.no
 Tlf.: 916 29 304

Organist/Kantor
David Scott Hamnes
 Tlf. 913 30 608
 DH249@kirken.no

Ilen menighetsråd
Tore How
 Tlf. 452 82 747
 torehow@broadpark.no

Ilen menighetskontor:

Besøksadresse:
 Ilevollen 15, 7018 Trondheim

Postadresse til Ilen menighet,
 Ilen MR eller Soknepresten i Ilen menighet:
 Kirkelig fellesråd i Trondheim
 Postboks 2300, Sluppen, 7004 Trondheim

Tlf. 994 36 000
 E-post: post.ilen@kirken.trondheim.no

Kontortid tirsdag og torsdag kl 10.00–14.30

Vakt/nødtelefon for Byåsen prosti:
48 16 25 69

Telefonen betjenes på hverdager,
 kl. 17.00–08.00 og i helger og høytider.

Ilen menighetsblad:
 Kontonummer: 1503 83 27213

Ilen kirke Tlf. 73 51 53 10

Fjellseter kapell :
 Kontonummer 8601 51 79963

Hjorten Helse- og velferdssenter:
 Tlf. 72 54 46 20

Hjemmesykepleien Nidelven sone
Erling Skakkesgt 40, Tlf. 72 54 29 80

Byåsen sone, Stabells vei 4B
 Tlf. 72 54 51 31

Velkommen til

- Vil du bruke litt av din tid sammen med andre?
- Vil du treffe nye mennesker?
- Vil du være med å sette dine og andres idéer ut i livet?

Ila frivilligsentral får stadig nye oppdrag, og vi trenger flere frivillige.

- Du som er pensjonist og fortsatt ønsker å bidra.
- Du som er ung og ønsker livserfaring i samvær med andre
- Du som er arbeidssøker og ønsker å gjøre noe mens du venter på jobben.
- Du som ønsker å være et medmenneske.

Eksempler på oppgaver: Turvenn, besøksvenn, butikkvenn, kinoven, leksehjelp, frivillig ved festivaler, underholdning på helse- og velferdssenter. Du kan holde kurs om du kan noe spesielt, har et yrke eller hobby som kan interessere andre.

Du kan starte en selvhjelpsgruppe, hjelpe til med kaffe- og kakeservering på arrangementer på helse- og velferdssenter, snømåking, lett hagestell eller handlehjelp til hjemmeboende eldre, reservebesteforeldre/barnevakt. Mulighetene er ubegrensede og det er DU som setter grensene. Vi gir deg gjerne en attest hvis du har jobbet som frivillig.

Hva forventes av deg?

Du bestemmer hvor mye tid du vil bruke og hva du vil bidra med. Du inngår ingen langsiktig avtale. Synes du dette er givende, fortsetter du.

Lik oss på Facebook, der finner du mer informasjon om oss og våre aktiviteter. Du er velkommen til en uforpliktende samtale.

Ta gjerne kontakt:
e-post: post@ila.frivilligsentral.no
Tlf: 466 52 520
www.ila.frivilligsentral.no

Hilsen
Annette Taraldsen og Børge Pedersen

Møte mellom mennesker

Ut på tur

Bakveien mot Høvringberget

På denne årstiden er det fint å gå på nord-siden av marka. Man følger Strandlinja eller Driftsveien til de to veiene møtes, går videre litt opp og så ned en bakke til man krysser Garnisonsbekken. Etter bekken tar det av en tydelig sti til høyre ved en benk. Følg stien mot nordøst i ca 400 m. Etter en kort nedoverbakke, tar det av en sti til venstre. Denne går ca 200 m mot vest, så 500 m mot nord, før den igjen dreier i vestlig retning. Her går man gjennom et urørt skogbelte, hvor det ikke finnes noen spor etter skogsdrift. Det er slik et verdifullt område når det gjelder vegetasjon. Gjennom urskogen kan man skimte fjorden og byen.

Hvis man er lommekjent og uredd, kan man gjerne ta en snarvei som tar av til venstre langs en bratt skrent, men det anbefales ikke første gang man går her. Følg stien nordover, før den dreier mot vest,

Her blir stigningen kvassere, men før man vet ordet av det, lysner det, og utsikten åpner seg mot byen og fjorden i øst. Helt oppe på toppen kan man se Trolla, Fosen og innover i marka. For noen vil denne utsikten stimulere nysgjerrigheten til å utforske de kupertene områdene i vest! På denne siden er det et høyt stup som strekker seg helt ned til Høvringen ved sjøen. Slik sett er stedet ikke barnevennlig, eller man må passe godt på!

Etter en rast på toppen av Høvringberget (232 m), anbefaler jeg å gå samme vei tilbake. Det er imidlertid fullt mulig å finne tilbake til Driftsvegen ved å følge en sti ned på sørsiden av berget. Etter det må man bare lete seg fram, gjerne bruke kart og kompass. Fordelen med «bakveien» er at man kan gå tørrskodd.

God tur!